Admont, Ende 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25977
Copyright: Admont, Benediktinerstift

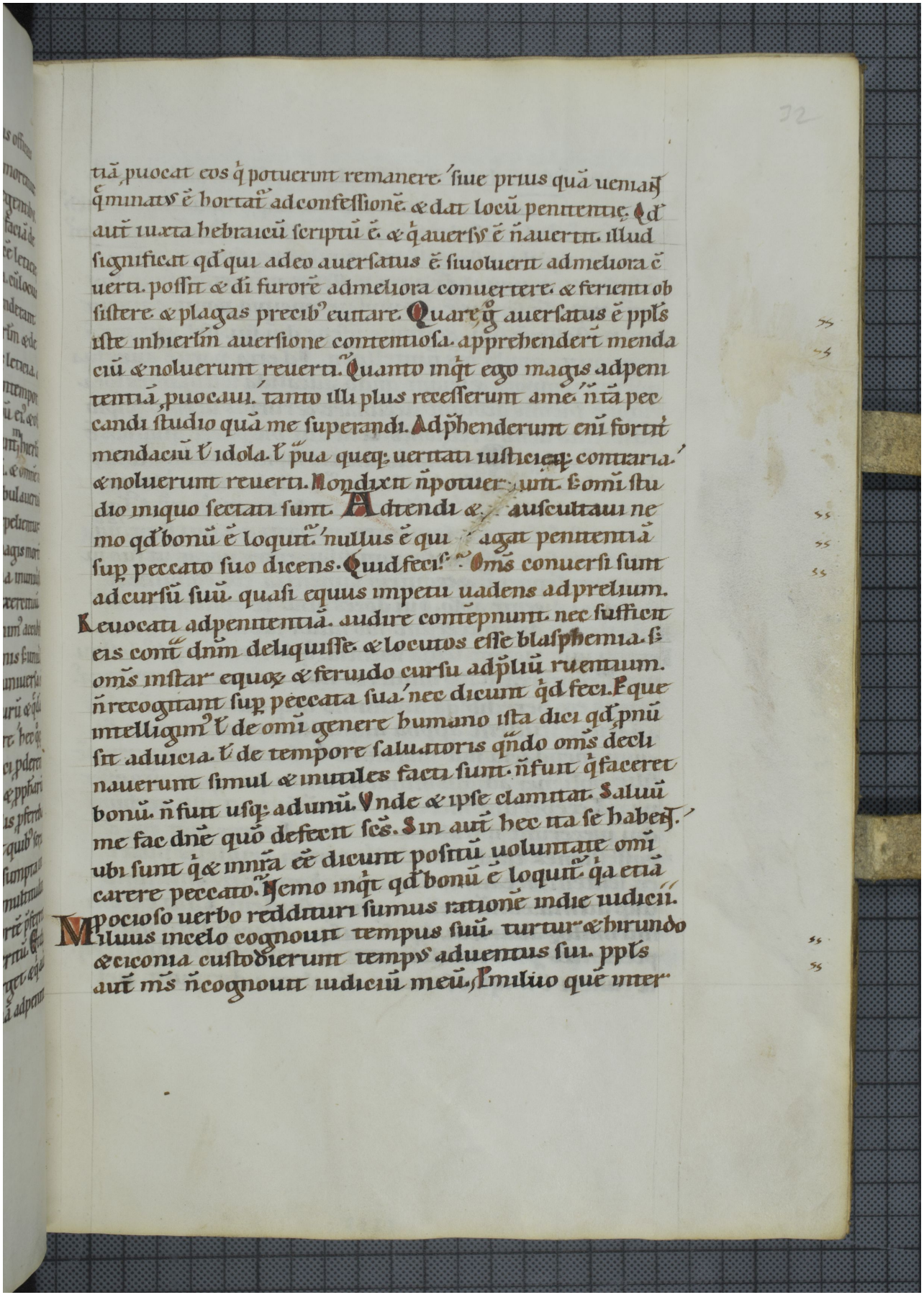

tiã, puocat eos q̃ potuerunt remanere. siue prius quã uenias
q̃ minatus ẽ hortat̃ ad confessionẽ. & dat locũ penitentiæ. Q d̃
aut̃ iuxta hebraicũ scriptũ ẽ. & q̃ auersus ẽ ñ auertit. illud
significat qd̃ qui adeo auersatus ẽ si uoluerit ad meliora ẽ
uertı. possit & di furorẽ ad meliora conuertere. & feriem ob
sistere & plagas precib' euitare. Quare q̃ auersatus ẽ ppls
iste inhierlm auersione contemtiosa. apprehendert menda
ciũ & noluerunt reuerti. Quanto inq̃t ego magis adpeni
tentiã, puocaui. tanto illi plus recesserunt ame. ñ tã pec
candi studio quã me superandi. Adp̃henderunt eũ fortt
mendaciũ t̃ idola. t̃ p̃ua queq; uertati iusticieq; contraria.
& noluerunt reuerti. Nondixit ñ potuer- unt. s omĩ stu
dio iniquo sectati sunt. Attendi & ausultaui ne
mo qd̃ bonũ ẽ loquit̃. nullus ẽ qui agat penitentiã
sup peccato suo dicens. Quid feci. Oms conuersi sunt
ad cursũ suũ. quasi equus impetu uadens ad prelium.
Reuocati adpenitentiã. audire contẽpnunt. nec sufficit
eis comt̃ dnm deliquisse. & locutos esse blasphemia. s
oms instar equoꝝ & feruido cursu adp̃luũ ruentium.
ñ recognitant sup peccata sua. nec dicunt q̃d feci. Eque
intelligim' t̃ de omĩ genere humano ista dici qd̃ pnũ
sit aduicia. t̃ de tempore saluatoris q̃ndo oms decli
nauerunt simul & inutiles facti sunt. ñ fuit q̃ faceret
bonũ. ñ fuit usq; adunũ. Vnde & ipse clamitat. Saluũ
me fac dnẽ quo defecit scs. Si aut̃ hec ita se habeãt.
ubi sunt q̃ & inn̄a ẽ dicunt positũ uoluntate omĩ
carere peccato. Nemo inq̃t qd̃ bonũ ẽ loquit̃ q̃a etiã
Mpocioso uerbo reddituri sumus rationẽ indie iudicii.
Miluus incelo cognouit tempus suũ. turtur & hirundo
& ciconia custodierunt temps aduentus sui. ppls
aut̃ ms ñ cognouit iudiciũ meũ. Miluio quẽ inter